

סֵדֵר הַלְמוּד לְיוֹם ז' מְנַחֵם אָב:

סֵדֵר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְי:

תּוֹרָה כו

שִׁיבָה לְאִ"ב הַחֲדָשׁ, שְׂכָרוֹת, אוֹת ד

צָרִיךְ לְהִרְחִיק מִשְׂכָּרוֹת, וּלְדַקְדֵּק שְׁלֵא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִיְכָלְתוֹ, כִּי שְׁלֵא יָבֹא לְיַדֵּי שְׂכָרוֹת, כִּי מְעַט הַשְׂתִּיָּה לְפִי הַצָּרִיךְ הוּא טוֹבָה לְהִרְחִיב דַּעְתּוֹ. וְדַע, כִּי הַדַּעַת מְלַבֵּשׁ בְּחֶסֶדִים, וְכַשְׁשׁוֹתָהּ בְּמִדָּה כָּרְאוּי לְפִי עֶרְכּוֹ, אֲזַי נִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְנִתְרוֹמֵם מִחוּ, וְאֲזַי נִגְדָּלִין הַחֶסֶדִים בְּיוֹתֵר עַל־יַדֵּי הַשְׂתִּיָּה. כִּי כַשְׁנִתְרוֹמֵם הַדַּעַת, נִתְרוֹמֵמִין וְנִגְדָּלִין הַחֶסֶדִים, כִּי הַדַּעַת מְלַבֵּשׁ בְּחֶסֶדִים כַּנִּל. וְעַל זֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (עֲרוּבִין ס"ה): "כָּל הַמִּתְפַּתֵּה בְּיַיְנוּ, יֵשׁ בּוֹ מַדַּעַת קוֹנּוֹ". 'מִתְפַּתֵּה' דִּיקָא, בְּחִינַת חֶסֶדִים, שְׁעַל־יַדֵּי הַיּוֹן נִגְדָּלִין הַחֶסֶדִים. וְזֵהוּ מִתְפַּתֵּה – שְׁעַל־יַדֵּי הַגְּדָלַת הַחֶסֶדִים הוּא מִתְפַּתֵּה וּמִתְפַּיִם, אַף־עַל־פִּי שְׁלֵא הָיָה רָאוּי לְהִתְפַּתּוֹת לְפִי חֶסֶדִים סֶתֶם, וְהָיָה יָכוֹל לְהִיזוֹת רִגְזוֹ, אֲבָל עַל־יַדֵּי הַגְּדָלַת הַחֶסֶדִים עַל־יַדֵּי הַיּוֹן הוּא מִתְפַּתֵּה כַּנִּל. אֲבָל הַשְׂוֹתָהּ יוֹתֵר מִדִּי וּמִשְׂתַּכַּר, אֲזַי אֲדַרְבָּא, מִתְגַּבְּרִין תַּקָּף הַגְּבוּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה כַּעַם וְרִגְזוֹ, וְלַפְעָמִים מִתְגַּבְּרִין גְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא־אֲחָרָא, וְיֻכַּל לְבֹא לְיַדֵּי רַעוֹת וְכוּ', חַם וְשָׁלוֹם:

וְדַע, שְׁעַל־יַדֵּי שְׂכָרוֹת שׁוֹכְחִין כָּל הַמְצוּוֹת וְהַאֲזָהָרוֹת שְׂצוּהָ מִשָּׂה רַבְנּוּ, עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם. כִּי מִשָּׂה הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, בְּכָל אִיבָר וְאִיבָר, וּמִזְכִּיר כָּל אִיבָר וְאִיבָר, שְׂיַעֲשֶׂה הַמְצוּהָ הַשְּׂיָכָה לְאוֹתוֹ אִיבָר. כִּי רַמ"ח מְצוּוֹת כְּנִגְדֵי רַמ"ח

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

איברים. ועל-כן משה נקרא מחקק (דברים ל"ג), שהוא גימטריא רמ"ח, שמזכיר רמ"ח מצוות כנ"ל. ועל-ידי השכרות שזכה אותם, בבחינת (משלי ל"א): "פן ישתה וישכח מחקק", שעל-ידי השתיה והשכרות שזכה רמ"ח מצוות של משה כנ"ל. והתלבשות משה באיברים זהו בעצמו בבחינת התלבשות הדעת בחסדים כנ"ל. כי משה הוא הדעת, והאיברים הם רמ"ח, בבחינת אברהם איש החסד, שהוא גימטריא רמ"ח איברים:

תורה כז

מי שהוא פרנס-חדש או מנהיג, (שקורין רוג'ריר), והוא מנהיג בכשרות ובישר, ורואה ומסתכל להטיל המשאוי על כל אחד כראוי לו, כפי מה שמעריך את כל אחד בישר להכביד על זה ולהקל על זה כראוי, על-ידי-זה מביטל הארבע מדות רעות, דהינו 'עבודה זרה' וגלוי עריות' ו'שפיכות דמים' ו'לשון הרע'.

והסוד - כי הנדר שנודרין צריכין לשלם מיד, והמאחר נדרו גורם אלו הארבע מדות הנ"ל. כדאיתא במדרש (ויקרא פרשה לז), שקלמד מי'עקב, שבשביל שאחר נדרו בא לידי ארבע הנ"ל. 'עבודה זרה' - שנאמר: "הסירו את אלקי הנכר". 'גלוי עריות' - "ותצא דינה" וכו' 'שפיכות דמים' - בשכם. 'לשון הרע' - "וישמע את דברי בני לבן". ואיתא (שם), שבשביל שראה משה בסבלות בני ישראל, כמו שכתוב: "וירא בסבלותם", דהינו שנתן לב על סבלותם, שהיו מכבידין עליהם, והעבודה השיף לאיש נתנו על אשה, וכן להפך, והיה משה מסתכל על זה, והפך הדבר ונתן על כל אחד העבודה הראוי לו, מה שראוי לאיש וכו', וכן בין אנשים בעצמן הסתכל לתן על כל אחד מה שראוי לו. ואמר

לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְמַשָּׁה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה לְהַתִּיר נְדָר, שֶׁנֶּאֱמַר
 בּוֹ גַם-כֵּן: "בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ" וְכוּ'. נִמְצָא שְׁעַל-יְדֵי שְׂמֹסֶת-כָּלִין
 לְהַעֲרִיף כָּל אֶחָד כְּרֵאוֹי, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִין לְהַתְּרַת נְדָרִים, וְעַל-יְדֵי-
 זֶה נִצּוּלִין מֵאַרְבַּע מִדּוֹת הַנ"ל, כַּנ"ל. וְהֵבִין:

הַתּוֹרָה כִּזָּה

דַּע, שֵׁישׁ חֲלוּקִים בֵּין הַתּוֹרוֹת, כִּי יֵשׁ תּוֹרָה שְׁלֵא נִתְּנָה אֶפְלוּ
 לְדָרֵשׁ, וְיֵשׁ תּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה לְדָרֵשׁ וְלֹא נִתְּנָה לְכָתֹב. וְיֵשׁ
 שֶׁנִּתְּנָה לְכָתֹב, וְכִמוֹ שֶׁמְצִינּוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה
 (גִּטִּין ט:): 'דְּבָרִים שֶׁבְּעַל-פֶּה – אֵי אֶתָּה רֵשָׁאִי לְאָמְרָם בְּכָתֹב' וְכוּ'.
 וּמִי שֶׁיּוֹדֵעַ לְהַבְחִין וּלְהַכִּיר בֵּין הַתּוֹרוֹת, אֵיזֶהוּ נִתְּנָה לְכָתֹב,
 וְאֵיזֶהוּ לֹא נִתְּנָה לְכָתֹב – הוּא יָכוֹל לְהַכִּיר אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי בֵּין
 הָאֲמוֹת, וְאֶפְלוּ אִם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עֹמֵד בֵּין כַּפָּה אֲמוֹת, יָכוֹל
 לְהַכִּירוֹ.

וְסוּד זֶה מְרָמֵז בַּפְּסוּק (הוֹשַׁע ח): "אֶכְתָּב לוֹ רַבִּי תוֹרָתִי כְּמוֹ זֶר
 נְחֻשָׁבוֹ" (יִלְקוּט שֵׁם). הֵינּוּ כְּשִׁכּוֹתֵבִין רַבִּי תוֹרָתִי, הֵינּוּ רַב
 יוֹתֵר מִהָרֵאוֹי, דְּהֵינּוּ שְׂכּוֹתֵבִין מַה שְׁלֵא נִתֵּן לְכָתֹב כַּנ"ל, אֲזַי "כְּמוֹ
 זֶר נְחֻשָׁבוֹ", הֵינּוּ שֶׁאֵין יוֹכֵל לְהַכִּיר אֶת הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְכִמוֹ זֶר נְחֻשָׁב
 אֶצְלוֹ, שֶׁנִּדְמָה לוֹ לְזֶר וּלְנִכְרִי, וְכֵן לְהַפְּךְ, שֶׁיּוֹכֵל לְטַעוֹת עַל הַנִּכְרִי
 שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל כַּנ"ל. כִּי עֶקֶר הַהֶבְדֵּל שֶׁבֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲמוֹת הוּא
 בְּבַחֲיַנַּת מַה שְׁלֵא נִתֵּן לְכָתֹב, בְּחִינַת תּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה. כְּמוֹ
 דְּאִיתָא (עֵין מ"ר תִּשְׁא פ' מוֹ הוּבֵא בְּתוֹסְפוֹת גִּיטִין ט: ד"ה אֶתְמוּה וְע' יְרוּשְׁלָמִי פֶּאֶה
 פ"ב), 'שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה נִתְּנָה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה, מִחֲמַת שֶׁצָּפָה שִׁיְהִי
 יִשְׂרָאֵל בְּנִגְלוֹת, וְיִעֲתִיקוּ הָאֲמוֹת לְעֶצְמוֹן תּוֹרָה שֶׁבְּכָתֹב, עַל-כֵּן
 נִתֵּן לָנוּ תּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה, שֶׁזֶה אֵינָם יְכוֹלִים לְהַעֲתִיק, מִחֲמַת

דְּסִטְרָא אַחֲרָא וְנַעֲשֶׂה כַּעַם וְרָגְזוּ וְיִוְכַל לָבוֹא לְיַדֵּי רָעוֹת וְכוּ' חַם
 וְשָׁלוֹם. וְדַע כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד
 וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר וּמִזְכִּיר כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר שִׁיעֲשֶׂה
 הַמְצָוָה הַשִּׁיכָה לְאוֹתוֹ אֵיבָר. כִּי רַמ"ח מְצֻוֹת כְּנֶגֶד רַמ"ח
 אֵיבָרִים. וְעַל־יַדֵּי הַשְּׂכָרוֹת שׁוֹכֵחַ אוֹתָם:

תורה כז

א מי שֶׁהוּא פֶּרֶנָם אוֹ מִנְהִיג וְהוּא מִנְהִיג בְּכִשְׁרוֹת וּבִישָׁר וְרוֹאֶה
 וּמִסְתַּכֵּל לְהַטִּיל הַמַּשְׂאוֹי שֶׁל מַסִּים וְאַרְנוֹנִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד כְּרָאוֹי
 לוֹ בִישָׁר לְהַכְבִּיד עַל זֶה וּלְהַקֵּל עַל־זֶה כְּרָאוֹי. עַל־יַדֵּי־זֶה מְבַטֵּל
 הָאַרְבַּע מֵדוֹת רָעוֹת, דְּהֵינּוּ עֲבוּדָה זָרָה וְגִלּוֹי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיֻכוֹת
 דָּמִים וְלָשׁוֹן הָרָע:

תורה כח

א יֵשׁ חֲלוּקִים בֵּין הַתּוֹרוֹת. יֵשׁ שְׁנֵתָנָה לְכָתֹב וְיֵשׁ שְׁלָא נִתְּנָה
 לְכָתֹב. וּמִי שֶׁיּוֹדֵעַ לְהַבְחִין וּלְהַכִּיר בֵּין הַתּוֹרוֹת אֵיזָהוּ נִתְּנָה
 לְכָתֹב וְאֵיזָהוּ לֹא נִתְּנָה לְכָתֹב הוּא יְכוֹל לְהַכִּיר אֶת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי
 אֲפֹלוֹ אִם עוֹמֵד בֵּין כַּפָּה אֲמוֹת:

תורה כט

א כְּשֶׁאַרְעֵי שְׂאֵלָה בְּבֵית הָאָדָם עַל־יַדֵּי תַעֲרוּבוֹת אֲסוּר בְּהִתֵּר וְאִין
 בְּהִתֵּר כִּדֵּי לְבַטֵּל אֶת הָאֲסוּר. בְּזֶה מֵרְאִין לוֹ שְׁפָגַם בְּאֵיזָה יַחּוּד
 שֶׁל מַעֲלָה:

סדר ימי מלחמת ישראל:

נד ביום שני פרשת ויקהל פקודי נסעתי מניקולאיב ועברתי
 הנָהָר בְּסַפְיָנָה, וְלָנָתִי שָׁם לִינַת לִילָה בְּעֶבֶר הַשָּׁנִי, וְשָׁכַרְנוּ עֲגָלָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרי"ג
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְנַסֵּעַ לְכַפֵּר שְׂיֹשֵׁב שֵׁם רַבִּי מְרֻדְכֵי, וְנִסְעָנוּ בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, וּבְיוֹם רַבִּיעִי בָּאוּנוּ לְשָׁם, וּמָצְאוּנוּ שֵׁם אִישׁ אֶחָד מֵאוֹהֲבֵינוּ, וְשָׁמוֹ רַבִּי מֵאִיר:

נָה בְּלִילָה אֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי בָּאוּ לְבֵית רַבִּי מְרֻדְכֵי הַנִּזְכָּר, בְּעֵת שְׂרָצִינוּ לִישֵׁב לְסַעֲדַת עַרְבִית, בָּאוּ לְשָׁם שְׁנֵי אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד רַךְ בַּשָּׁנִים שָׁמוֹ רְאוּבֵן שָׁבָא בְּסֻמוּד מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנִסְעַ עִמּוֹ רַבִּי לִיטְמָן שְׂיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה וּבֵת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַם זֶה הָיָה יָקָר בְּעֵינַי מְאֹד מִחֲמַת שְׂרָאִיתִי שֶׁבְּכָל מְקוֹם שָׂאֲנִי בָּא לְשָׁם מְדַבְּרִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם בְּעֵת שְׁהִיִּיתִי בְּקַהֲלַת־קֹדֶשׁ נִיקוּלַּאֲיָב סִפְרוּ לִי שֵׁם שָׁבָאוֹ לְשָׁם אַנְשִׁים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגַם בְּעֵת שֶׁנִּסְעָתִי מִנִּיקוּלַּאֲיָב לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַנִּזְכָּרִים נָסַע עִמִּי שׁוֹחֲטֵי־וּבּוּדָק אֶחָד שֶׁכָּבַר הָיָה מוֹכֵן לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמָכַר חֲזַקַת הַשְּׁחִיטָה שְׁלוֹ מִחֲמַת זֶה, אַךְ אַחֵר כִּךְ נִתְעַכַּב מֵאִיזָה טַעַם וְסִפְרָ עִמִּי הַרְבֵּה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדֶּרֶךְ שֶׁנִּסְעָתִי עִמּוֹ וְגַם זֶה הָיָה יָקָר בְּעֵינַי מְאֹד גַּם מִשְׁנֵי אַנְשִׁים הַנִּזְכָּרִים שָׁבָאוֹ לְר' מְרֻדְכֵי הַנִּזְכָּר לֵאמֹר עַל פִּי שְׁלֹא הָיוּ אַנְשִׁים יָקָרִים, אֲבָל שִׁיחַתָּם הָיָה נִצְרָךְ לִי לְכַמָּה עֲנִינִים כִּי חֲזַקוּ אוֹתִי בְּכַמָּה עֲנִינִים וְהֶרֶךְ בַּשָּׁנִים שָׁבָא בְּסֻמוּד סִפְרָ לִי שִׁישְׂרָאֵל רַחֲמָנִים בְּנֵי רַחֲמָנִים, וְעוֹזְרִים הַרְבֵּה בְּכָל מְקוֹם שֶׁבָּאִים לְשָׁם, כִּי אֲשֶׁר בְּאַמַּת עוֹזְרִים לָהֶם הַרְבֵּה לְכָל הָאֲנָשִׁים, שֶׁנִּסְעוּ בְּעֵתֵים הַלְלוּ שְׁעָבְרוּ וְכָל זֶה הָיָה נִצְרָךְ לִי לְשִׁמְעַ, וּבְפֶרֶט שֶׁהִשִּׁיחָה בְּעֶצְמָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָיָה יָקָר אֲזוֹ בְּעֵינַי מְאֹד:

נֹו בְּיוֹם חֲמִישִׁי נָסַע עִמָּנוּ רַבִּי מְרֻדְכֵי הַנִּזְכָּר לְאֶדְעָסָא כִּי כָּבַר הָיָה מוֹכֵן בְּלֹא זֶה לְנַסֵּעַ לְאֶדְעָס לְמַחֲזוֹ חֶפְצוֹ וְנִסְעָנוּ יַחַד וּבָאוּנוּ לְאֶדְעָס לְשָׁלוֹם בְּיוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי:
נֹו בְּיוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ פְּרָשַׁת וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי בָּאתִי לְאֶדְעָס,

ואותו השבת היה פֶּרֶשֶׁת פֶּרֶשֶׁת פֶּרֶה ועֲדִין לא האיר השם עיני למצא
רָמֵז מה שיכות יש לַפֶּרֶשֶׁת פֶּרֶה להנְסִיעָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲךְ בְּלֵיל
שַׁבַּת האיר השם עיני ובא על דַּעְתִּי חֲדוּשִׁים נָאִים על עֲנִין פּוֹרִים
וּפְרֶשֶׁת פֶּרֶה שְׁהִייתִי עוֹסֵק בְּעֲנִין זֶה זֶה כִּפְּהַ שְׁבוּעוֹת, על פי
הַתּוֹרָה תִּקְעוּ תוֹכָחָה (לְקוּטֵי תַנְיָנָא ח') וּכְבָר כְּתִבְתִּי קֶצֶת מֵעֲנִין
פּוֹרִים וּפְסָח אֲבָל מֵעֲנִין אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת וּפְרֶשֶׁת פֶּרֶה לא זכיתי
עֲדִין לְכַתֵּב, וְעֲנִין פְּרֶשֶׁת פֶּרֶה הָיוּ שָׁם דְּבָרִים נָאִים מֵעֲנִין עַץ
אֶרֶז וְאֶזוֹב שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּדֻלוֹת וְקִטְנוֹת יַחַד שְׁזֵה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת
הָעֲנָוָה, בְּחִינַת 'בְּמָקוֹם גְּדֻלָּתוֹ שָׁם אֶתָּה מוֹצֵא עֲנוּתוֹתוֹ'; שְׁזֵהוּ
בְּחִינַת מַחִין דְּגְדֻלוֹת וּמַחִין דְּקִטְנוֹת שְׁשֵׁנִיהֶם נִכְלָלִים יַחַד וְנִכְנָסִין
כָּלֵם בְּיַחַד בְּלֵיל שֶׁל פְּסָח, שְׁזֵהוּ עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאָדָם, כִּי אִזּוֹ זוֹכָה
לִידַע מִכַּחוֹ לַעֲמֹד נֶגֶד כָּל הַתְּאֵאוֹת וְהַבְּלוּלִים וְאֵף עַל פִּי כֵן יִהְיֶה
עָנוּ בְּאַמֶּת כִּי בְּעֲנִין הָעֲנָוָה טוֹעִים הָעוֹלָם הַרְבֵּה כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְנוּ
מִפִּי הַקָּדוֹשׁ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה (כְּמִבְּאֵר בְּלְקוּטֵי תַנְיָנָא) כִּי הָאָדָם צָרִיךְ
לִידַע מִכַּחוֹ וְכוּ' וְזֶה מְרָמֵז בְּהַתּוֹרָה תִּקְעוּ הַנֵּ"ל, שֶׁמִּבְּאֵר שָׁם
שֶׁעֵקֶר תְּאֵאוֹת נֶאֱוָף הוּא עַל יְדֵי מַחִין דְּקִטְנוֹת וְכוּ', וּכְבָר כְּתִבְתִּי
מִזֵּה לְעֲנִין פּוֹרִים אֲבָל לא זכיתי לְגַמֵּר הָעֲנִין בְּשְׁלֵמוֹת לְעֲנִין
פְּרֶשֶׁת פֶּרֶה וְאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת וּשְׁאָר עֲנִינֵי פְסָח וּפּוֹרִים וּסְפִירַת
הָעֵמֶר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנֵי לְגַמְרוּ וּלְכַתְּבוּ כִּי אֲשֶׁר הוּא עֲזָרְנִי תָמִיד
בְּחֶסְדִּי הָעֲצוּמִים מְאֹד, תִּהְלָה לְאֵל חַיִּי, וְשָׁם יֵשׁ שִׁיכוֹת קֶצֶת
לְעֲנִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמִבְּאֵר בְּסוֹף הַתּוֹרָה הַנֵּ"ל, שֶׁכָּל הָעֲנִין הַשִּׁיר
שִׁיתַּעַר לְעֵתִיד שֶׁהוּא שִׁיר שֶׁל נְפִלְאוֹת וְהַשְׁגָּחָה הוּא הַתְּהַנָּה שֶׁל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ':

ועמדתִי בְּאֶדְעָם בְּבֵית רַבִּי הָעֲנִיךְ מְנַעֲמִירוֹב, וְשָׁם הָיוּ אֲזוֹרָחִים
וּבָהֶם הָיָה אֲזוֹרַח אֶחָד מִטִּירָאוֹיִצֵּעַ שִׁישׁ לוֹ שִׁיכוֹת קֶצֶת לְהַרְבֵּ

בַּתְּחִלָּה מִתְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִצּוֹת וְכוּ'. וְעַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה
זוֹכִין לְשִׁכְל אַמְתִּי וְלִהְנַצִּיל מִכָּל זֶה (שם).

וּתּוֹרָה וְתַפְלָה הֵם מְחֻזְקִים זֶה אֶת זֶה וּמְאִירִין זֶה לְזֶה (שם ב).
ז עַל־יְדֵי לְמוּד גְּמָרָא בְּלִילָה, חוּט שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עָלָיו וְנִצּוּל
מִמְחֻשְׁבוֹת שְׁלֵא לְשָׂמָה, וְעַל־יְדֵי זֶה מְתַקֵּן קוֹל הַנְּגִינָה שְׁלֵא יִזְיֵק
לוֹ שְׁמִיעֶת קוֹל נְגִינָה דְסִטְרָא אַחֲרָא שְׁמִזְקֵת הַרְבֵּה מְאֹד לְעִבּוּדֵת
הַבּוּרָא יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹכֵה לְהַקִּים הַנְּגִינָה דְקִדְשָׁה שְׁיֻכַּל לְדַבֵּק אֶת
עֲצָמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל־יְדֵי זְמִירוֹת וְנִגּוּנִים, וְעַל־יְדֵי זֶה מְקִימִין
וּמְעַלִּין מַלְכוּת דְקִדְשָׁה, וְזוֹכִין לְהַתְנַשְּׂאוֹת וְיֻכַּל לְמַשֵּׁל בְּכָל מַה
שְׁיִרְצֶה. גַּם יְכוּלִין לְזַכּוֹת לְבַחֲיַנֵּת נְבוּאָה (שם ג).

ח עַל־יְדֵי לְמוּד פּוּסְקִים עַל־יְדֵי זֶה מְפָרִישִׁין וּמְבָרְרִין הַטּוֹב מִהָרַע,
וּמְגַרְשִׁין וּמְבַטְלִין הָרַע מִכָּל הָאָרֶבֶע יְסוּדוֹת שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַמַּדּוֹת
שְׁזֶה עֶקֶר תִּקּוּן הָאָדָם. וְעַל־יְדֵי זֶה נִגְמָר וְיוֹצֵא מִכַּח אֵל הַפְּעֵל
הַדָּבָר שֶׁהַתְּפִלָּה עָלָיו, וְנִתְמַלֵּא בְקִשְׁתּוֹ, וְיִזְכֶּה לְהַשְׁפִּיל הַחוֹלְקִים
וְהַמְתַּנְּגָדִים עַדִּי אֲרִץ (שם ד).

סֵדֶר סְפִירוֹת מִעֲשֵׂי־שֵׁנוֹת הַיּוֹמִינִים:

וְהוֹדִיעַ הַמְּמַנֶּה הַדָּבָר הַזֶּה לְהַגְבֹּר: בְּאֲשֶׁר שָׁהוּא הוֹלֵךְ עִמָּם
לְבַקֵּשׁ מְקוֹם הַחֶרֶב, וְכוּנָתוֹ, אוֹלֵי יִזְכֶּה בְּדָרֶךְ הַלּוּכוֹ לְמִצָּא אֶת
הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו עֲנָה וְאָמַר הַגְּבוּר: גַּם אֲנִי אֵלֶךְ עִמָּךְ וְשָׁנָה הַגְּבוּר
עֲצָמוֹ, כִּי־יִשְׁלַח אֱלֹהֵי הָאֲנָשִׁים שֶׁהִלְכוּ עִם הַמְּמַנֶּה שְׁזֶהוּ
הַגְּבוּר הַנִּזְכָּר, עַל־כֵּן שָׁנָה עֲצָמוֹ, וְהִלֵּךְ גַּם־כֵּן עִם הַמְּמַנֶּה וְנִתְיַשְּׁבוּ,
שְׁיִוָדִיעוּ הַדָּבָר לְהַבְעֵל־תְּפִלָּה וְהוֹדִיעוּ לוֹ וְאָמַר הַבְּעֵל־תְּפִלָּה,
שְׁגַם הוּא יֵלֵךְ עִמָּם, וְהִלֵּךְ אֵלֵיהֶם הַבְּעֵל־תְּפִלָּה וְצִוָּה הַבְּעֵל־תְּפִלָּה
לְאֲנָשִׁים שְׁלוֹ שְׁיִתְפַּלְלוּ עַל זֶה שְׁיִצְלִיחַ הַשֵּׁם דְרַכָּם, שְׁיִזְכּוּ לְמִצָּא
הַמֶּלֶךְ עִם אֲנָשָׁיו הַנִּזְכָּר, כִּי תָמִיד הִיָּה הַבְּעֵל־תְּפִלָּה מִתְפַּלֵּל עַל זֶה,

שאסור בשלשה שלפני אלו אסור אף באלו ויתירין אלו שמתריעין בהם בשופר על הברכות שמוסיפים בהם ומתפללים ברחוב העיר ומורידין זקן להוכיחם ומוסיפין שש ברכות בתפלת שחרית ובתפילת המנחה ונועלים את החנויות ובשני לעת ערב פותחין מעט (אותן החנויות המוכרות אכילה ושתייה) (ב"י בשם רש"י) כדי שימצאו לקנות לסעודת הלילה ובחמישי פותחין כל היום חנויות המוכרות מאכל מפני כבוד השבת ואם יש לחנות שני פתחים פותח אחד ונועל אחד ואם יש לחנות אצטבא לפניו פותח כדרכו בחמישי ואינו חושש: (ה) עוברות ומניקות מתענות אבל לא בג' ראשונות ולא בז' אחרונות ומיהו לא יאכלו אלא כדי קיום הולד (ואסור להן להחמיר ולהתענות) (תשב"ץ סימן תכ"ח): (ו) אחר שגזרו י"ג תעניות אלו אם לא נענו אין גוזרין עוד והני מילי כשמתענים על הגשמים לפי שכשעברו אלו כבר עברו זמן הגשמים ואין בהם תועלת אבל על שאר פורעניות מתענים והולכים עד שיענו: (ז) כשמתענים על הגשמים ועברו י"ג תעניות אלו ולא נענו ממעטין במשא ומתן ובבנין של שמחה (אא"כ כותלו נוטה ליפול) (טור) וממעטין באירוסין ונישואין אא"כ אם לא קיים מצות פריה ורביה וממעטים בשאילת שלום בין אדם לחבירו ותלמידי חכמים לא ישאלו שלום אלא כנזופין וכמנודים למקום ועם הארץ שנתן להם שלום משיבין לו בשפה רפה וכובד ראש ותלמידי חכמים לבדם חוזרים ומתענים ב' וחמישי וב' עד שיצא ניסן של תקופה ומותרין לאכול בלילה ובמלאכה ובשאר הדברים ומפסיקים בראש חדש חנוכה ופורים יצא ניסן של תקופה והוא כשהגיע השמש לתחלת מזל השור אין מתענין עוד שאין הגשמים בזמן הזה אלא סימן קללה הואיל ולא ירדו כל עיקר בתחילת השנה:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרנ"ז «צמר מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"»

«חק נתן ולא יעבור» יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

(ח) וכל זה הסדר כשלא ירדו גשמים כלל אבל ירדו ברביעה (פירוש המטר היורד להצמיח כל צמח ועשב האדמה נקרא רביעה מפני שרובע ומעבר את הקרקע כדכתיב כי כאשר ירד הגשם וגו' והולידה והצמיחה וגומר) וצמחו העשבים והתחילו ליבש הרי אלו מתענים וזועקים עד שירדו גשמים או עד שיבשו הצמחים וכן אם הגיע זמן הפסח או קרוב לו שהוא זמן פריחת האילנות בארץ ישראל ולא ירדו גשמים הרי אלו מתענים וזועקים עד שירדו גשמים הראויים לאילנות או עד שיעבור זמנם וכן אם הגיע חג הסוכות ולא ירדו גשמים הרבה כדי למלאות מהם הבורות והשיחין והמערות הרי אלו מתענים עד שירד גשם הראוי לבורות ואם אין להם מים לשתות מתענין על הגשמים בכל עת שלא יהיה להם מים לשתות ואפילו בימות החמה פסקו הגשמים בין גשם לגשם מ' יום בימות הגשמים הרי זה מכת בצורת ומתענים וזועקים עד שירדו גשמים או עד שיעבור זמנם:

סדר לקוטי תפלות היימני:

תַּפִּלָּה כח: פ: ומיוסד ע"פ תורה ל"ט { "רעה ישראל האזינה נוהג בצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה" רבנו של עולם מלך מנהיג ומושל, מלא רחמים אשר חמלת עלינו בחמלתך הגדולה ושלחת לנו מושיע ורב גואל ישראל וקדוש, הוא משה רבנו עליו השלום, אשר הוציאנו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, ונתן לנו את התורה, והאיר עינינו, והודיענו אמתת אמונתך הקדושה, ומעצם גדלתו הנפלאה היה יכל להאיר גם בהפחות שבפחותים כמונו היום, להודיע לכל גדלתך וגבורתך, לפקח עינים עורות, להאיר עיני כל ישראל אפלו אותם שהם בבחינת רגלין, שיוכלו להעמיק בדעתם להשיג התכלית האמתית מפל הברואים שבעולם לדעת ולהכיר אותך תתברך לנצח, על

יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלַיךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁרִי הַדּוֹר שֶׁזָּכּוּ לְמִנְהִיג כְּזֹה, אֲשֶׁרִי עֵינַיִם שֶׁזָּכּוּ לְרֹאוֹתוֹ, אֲשֶׁרִי אֲזַנַיִם שֶׁזָּכּוּ לְשִׁמְעַ דְּבַרִי אֱלֹקִים חַיִּים מִפִּי הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שֶׁהִיְתָה שְׂכִינָה מְדַבֶּרֶת מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ:

שְׂכֵא: "וְעַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ אָבִינוּ אָתָּה", הֵט אָזְנְךָ לְשׁוֹעֲתֵנוּ, "פִּקַּח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ", וְחוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹרְנוּ וּלְמַדְנוּ מֵהַ נַעֲשֶׂה עִתָּה, מֵהַ נַפְעַל עִתָּה, אֵל מִי נִפְנָה לְעֶזְרָה, "הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נִפְשֵׁי, אֵיכָה תִרְעָה, אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים", הוֹדִיעֵנוּ נָא בְּאִיזָה דֶרֶךְ נִשְׁוֹטֵט לְבַקֵּשׁ מִנְהִיג אֲמַתִּי כְּזֹה כִּי לְעֵצִים שֶׁפְּלוֹתֵנוּ וְחִלְשׁוֹתֵנוּ עִתָּה, וְכִלְנוּ אֵינן פְּנִינוּ יְפוֹת כָּלֵל, אֵינן מִי שְׁיֻכַּל לְעֶזֶר אוֹתָנוּ כִּי אִם רַבִּי וּמִנְהִיג אֲמַתִּי שִׁיְהִיָּה בְּאַמֶּת בְּבַחֲיַנֵּת מִשָּׂה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁיֻכַּל לְהָאִיר גַּם בְּנוֹ הַדְּעַת הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לָבוֹא אֶל הַתְּכֵלִית הָאֲמַתִּי, לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ תִּתְבַרֵךְ לְנִצְחָה, עַל יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁר כָּלָם נִבְרְאוּ רַק בְּשִׁבִיל זֶה, כִּדֵּי שְׁיֻזְכָּה הָאָדָם לְהַכִּיר אוֹתְךָ עַל יָדָם, שְׁזֵה עֵקֶר הַתְּכֵלִית שֶׁל כָּל הַבְּרִיָּאָה בְּכָלֵל וּבְפָרֵט וְאֵיךְ זֹכִינן לְמַצֵּא מִנְהִיג כְּזֹה, אֵיךְ, אֵיפֹאֵה הוּא, אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, אֵיךְ הָעֵצָה וְהַתְּחִבּוּלָה שֶׁנִּזְכָּה לְמַצֵּאוֹ, כִּי אִם אָמַנְם גַּם עִתָּה נִמְצָאִים צְדִיקִים וּמִנְהִיגֵי יִשְׂרָאֵל, ה' עָלֵיהֶם יְחִיו, וַיִּאֲרִיךְ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם אֲבָל הֲלֹא כָּל הַמְּפָרְסָמִים כָּלָם יוֹדוּ בְּעֵצְמָן וְלֹא יְבוֹשׁוּ, שְׂאֵינן לָהֶם זֶה הַכֹּחַ שֶׁהַזְכָּרְנוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁהוּא הַכֹּחַ שֶׁל מִשָּׂה רַבֵּנוּ, לְהָאִיר בְּנוֹ הַדְּעַת הַזֵּה שִׁישִׁיג כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַתְּכֵלִית הָאֲמַתִּי כְּזֹה הָעוֹלָם מְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁר לְכַךְ נּוֹצְרֵנוּ וְעַתָּה מֵהַ נַעֲשֶׂה וּמֵהַ נַפְעַל, מִי יָקוּם בְּעֵדְנוּ אוֹי "מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הוּא":

שְׂכֵב: מְרִיָּה דְעֵלְמָא כָּלָא, מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת,

סדר הלימוד ליום ז' מנחם אב

זָקַק נַתַּן וְכֹלָ יַעֲבֹד

ד'תריט

אוֹתָךְ בְּאַמֶּת וּלְהִתְקַרֵּב אֵלַיִךְ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ לְנֶצַח: